

تبیین ساختار تحلیلی استراتژی در سازمان های پژوهش و فناوری مستقل

■ مهدی بندریان

دانشجوی کارشناسی ارشد مدیریت اجرایی
دانشگاه تهران
mbandarian@yahoo.com

■ رضا بندریان*

کارشناس ارشد مدیریت تحقیق در عملیات
امور تجاری سازی و توسعه کسب و کار پژوهشگاه صنعت نفت
bandarianr@ripi.ir

تاریخ دریافت: ۱۳۹۰/۶/۰۱
تاریخ پذیرش: ۱۳۹۰/۹/۰۵

چکیده

مطالعه ادبیات سازمان های پژوهش و فناوری و بررسی های انجام شده در مورد دلایل عدم توفیق آنها در ایفای نقش و رسالت خود و کم اهمیت شدن و عدم اثربخشی آنها نشان می دهد که اغلب این سازمان ها یا استراتژی مخصوصی نداشته اند یا راهبردهای آنها با الگوهای مناسب تدوین و اجرا نشده است. از سوی دیگر بسیاری از مدیران سازمان های پژوهش و فناوری با رویکرد مدیریت راهبردی آشنا هستند، اما هر یک تعبیر خاص خود را از این مفهوم دارند. بر این اساس موضوعی که مطرح می شود این است که چه تعبیری از استراتژی در سازمان های پژوهش و فناوری می شود؟ به طور کلی راهبرد سازمانی تعیین می کند که سازمان می خواهد در آینده به چه سمتی برود و چگونگی رسیدن به آن را ترسیم می نماید. در این مطالعه به تبیین ساختار تحلیلی استراتژی در سازمان های پژوهش و فناوری مستقل پرداخته شده است و این طور نتیجه گیری می شود که در سازمان های پژوهش و فناوری استراتژی با شناسایی یک فرصت فناورانه براساس یک چالش صنعت آغاز و با حصول به شایستگی فناورانه مرتبط با آن چالش در زمان مقرر و با بودجه قابل قبول، به طور موفق تحقق یافته است. در ساختار تحلیلی استراتژی در سازمان های پژوهش و فناوری پس از تعیین شایستگی های فناورانه مورد نیاز و راه حل های فناورانه مختلف برای رسیدن به آنها، باید روش دستیابی به هر یک از آن راه حل های فناورانه را بررسی نمود. روش های دستیابی به هر راه حل فناورانه طیفی را تشکیل می دهند که یک سوی آن انتقال فناوری خارجی و سوی دیگر آن خلق درونزای آن در سازمان های پژوهش و فناوری است. در میانه این طیف نیز انواع مشارکت ها و همکاری های فناورانه برای دستیابی به فناوری مورد نظر مطرح می شوند که از آن جمله می توان به پیمان های کوتاه مدت^۱ و بلند مدت^۲ راهبردی و سرمایه گذاری مشترک^۳ اشاره نمود.

وازگان کلیدی

سازمان های پژوهش و فناوری، استراتژی، ساختار تحلیلی استراتژی، فرسته های فناورانه، راه حل های فناورانه، راهکاریابی فناورانه استراتژیک

مقدمه

با ایستادن به دام تغییرات و مرگ تدریجی قاعده مستثنی نیستند. سازمان های پژوهش و فناوری باید با بکارگیری یک دامنه متنوع از ابزارهای مدیریت راهبردی برای افزایش اثربخشی و عملکرد خود به این فشارها پاسخ دهند. آنها با سازماندهی، فرایندهای عملیاتی و نظام های تشویقی اتخاذ نمایند. سازمان های پژوهش و فناوری این قابلیت را دارند تا در جهان پس از رکود اقتصادی که در آن همکاری های مجازی و شبکه های و نوآوری جمعی حرف اول را خواهد زد، نقش مهمتری ایفا نمایند.^[۲]

سازمان های پژوهش و فناوری توصیه می کند. بیشتر نویسندها در حوزه ادبیات

سازمان های پژوهش و فناوری، سازمان هایی هستند که مسئولیت انجام پژوهش و توسعه و ارائه خدمات مرتبط با فناوری و نوآوری برای دولت، صنایع و یا سایر مشتریان را بر عهده دارند.^[۱] سازمان های پژوهش و فناوری در سراسر جهان با چالش های متعدد راهبردی و عملیاتی از قبیل تغییر در نقش، تنگناهای تأمین مالی، رقابت شدیدتر در عرصه جهانی و تقاضاهای روزافزون مشتریان و حامیان مالی روبرو هستند. برای موقوفیت در برخورد با این چالش ها، این مؤسسات

* نویسنده مسئول مکاتبات

بیش از یک برنامه نخواهد داشت و آنگاه که فراتر از شکل و فرایند، به "جوهره" استراتژی توجه شود و "نگرش استراتژیک" در کابون توجه قرار گیرد، می‌توان ابعاد تحول آفرین استراتژی را تجربه کرد. [۸] براین اساس ناگزیر سوالات اساسی ذیل در رابطه با مدیریت راهبردی در سازمان‌های پژوهش و فناوری مطرح می‌شود:

- چرا روش‌های تدوین راهبرد نمی‌توانند یک استراتژی تحول آفرین در سازمان‌های پژوهش و فناوری خلق کنند؟
- مفهوم استراتژی در سازمان‌های پژوهش و فناوری چیست؟
- فرصت در سازمان‌های پژوهش و فناوری چیست؟
- قابلیت‌های استراتژیک در سازمان‌های پژوهش و فناوری چیست؟
- شایستگی‌های محوری در سازمان‌های پژوهش و فناوری چیست؟
- رابطه بین اینها چیست؟
- چگونه در حالی که بسیاری از سازمان‌های پژوهش و فناوری ناکارآمد بوده‌اند، مؤسسانی وجود داشته‌اند که نقش کلیدی در توسعه فناورانه کشورهای خود داشته‌اند؟
- چگونه مدیریت راهبردی، در عرض مدت کوتاهی مؤسسه پژوهشی فناوری صنعتی تایوان (ITRI) را به یک سازمان پژوهش و فناوری نمونه و موفق در سطح جهانی تبدیل می‌کند؟

استراتژی و برنامه

"برنامه" پیش‌بینی اقداماتی است که برای دستیابی به هدف خاصی انجام می‌گیرد. پیش‌رانه برنامه‌ها "زمان" است و این با استراتژی که با "فرصت" به پیش‌رانه می‌شود ماهیّتاً متفاوت

نمداشت‌های استراتژی‌های آنها بالگوهای مناسب تدوین و اجرا نشده است. [۶]

سازمان‌های پژوهش و فناوری با موضوع‌های متنوعی مواجه‌اند که در محیط‌های مختلف بروز می‌کنند. از جمله این محیط‌ها می‌توان به محیط‌های اجتماعی، اقتصادی، سیاسی، فناورانه،

صنعتی و... اشاره کرد. یک تحلیل جامع از اوضاع داخلی صنعت و روندهای بیرونی تأثیرگذار بر صنعت به وضوح بیان کننده چالش‌های کلیدی فناورانه و موضوعات بحرانی صنعت و شرکت‌های فعال در آن می‌پاشد که می‌تواند به سازمان‌های پژوهش و فناوری برای راه حل‌های فناورانه و نوآورانه و ارتقاء توانمندی‌های فناورانه صنعت در جهت رقابت‌پذیری کمک نماید. براین اساس

مدیریت راهبردی و شناسایی استراتژی‌های مناسب برای سازمان‌های پژوهش و فناوری توصیه می‌شود. [۷]

امروزه بسیاری از مدیران سازمان‌های پژوهش و فناوری با رویکرد مدیریت استراتژیک آشنا هستند، اما هریک تعبیر خاص خود را از این مفهوم دارند. تجارب شخصی متفاوت و مشاهدات گوناگون نیز به این "چندمفهومی" دامن زده است. همه‌این مفاهیم و تعابیر در نهایت با یک پرسش اساسی مواجه است: آیا مدیریت استراتژیک می‌تواند سازمان‌های پژوهش و فناوری را از این وضعیت نجات دهد و آنها را به حامیان فناورانه و نوآورانه صنعت و در نتیجه فراهم کننده توانمندی فناورانه و برتری در میدان‌های رقابتی برای صنایع تبدیل کند؟

پاسخ این سؤال تاحد زیادی به تعبیری که از استراتژی می‌شود، باز می‌گردد. آنچه استراتژی به عنوان یک فرایند برنامه‌ریزی پنداشته شود و صور شکلی آن مورد توجه قرار گیرد، حاصلی

مدیریت راهبردی با این موضوع موفق هستند که یک استراتژی فرموله شده برای یک سازمان

جهت‌گیری راهبردی را به ارمنان می‌آورد و این امر کمک به تمکز و هم‌افزایی و سازگاری در منابع می‌کند که برای سازمان مفید بوده و نتایج خوبی را در برخواهد داشت. [۳]

تفکر دیگری نیز وجود دارد که معتقد است فقدان استراتژی باعث افزایش خلاقیت و انعطاف در سازمان‌های پژوهش و فناوری می‌شود. این گروه معتقد‌اند کنترل‌های سفت و سخت در برنامه‌ریزی و اجرای مدیریت راهبردی، ممکن است خلاقیت را در سازمان‌های پژوهش و فناوری از بین برد و باعث کاهش کیفیت دستاوردهای فناورانه در سازمان‌های پژوهش و فناوری گردد. [۴]

تردید در اثربخشی روند مدیریت استراتژیک در سازمان‌های پژوهش و فناوری از آنجا نشأت می‌گیرد که اگر هر سازمان پژوهش و فناوری با صرف چند ماه وقت و مطالعه فضای داخلی و خارجی سازمان و دست آخر یک جدول تحلیل SWOT می‌توانست به استراتژی تحول آفرین دست یابد، آنگاه همه سازمان‌های پژوهش و فناوری همگام با پیش‌تازان عرصه توسعه و تجاری‌سازی فناوری در صدر میدان رقابتی قرار می‌گرفتند. بنابراین در دنیای رقابتی، هیچ چیز سهل الوصولی مزیت آور نیست و حتی بسیاری از چیزهایی که وصول آنها دشوار باشد نیز فراهم کننده مزیت رقابتی نمی‌باشند. [۵]

مطالعه ادبیات سازمان‌های پژوهش و فناوری و بررسی‌های انجام شده در مورد دلایل عدم توفیق آنها در ایفای نقش و رسالت خود و کم اهمیت شدن و عدم اثربخشی آنها نشان می‌دهد که اغلب این سازمان‌ها یا استراتژی مشخصی

تحولی در کار نخواهد بود. در تفکر استراتژیک باید به دنبال فرصت‌ها بود. فرصت‌های فناورانه‌ای که برای سازمان‌های پژوهش و فناوری و مشتریان آنها (صناعی) منافع کثیری را به همراه داشته باشد. [۵] [۶]

ساختار تملیلی استراتژی

برای اینکه به برسی چگونگی تکوین استراتژی پرداخته شود به ساختاری نیاز است که آن را ساختار تحلیلی می‌نامند. این نامگذاری از آن جهت ضروری است که به ایجاد قدرت تحلیل کمک کند.

براساس مدل استر ساختار تحلیلی استراتژی در سازمان‌های پژوهش و فناوری از سه بخش اصلی تشکیل می‌شود (شکل ۱) [۵] [۱۰]:

۱- فرصت‌یابی فناورانه استراتژیک براساس چالش‌های موجود و آتی صنعت و تعیین حوزه‌های شایستگی فناورانه مورد نیاز در سازمان‌های پژوهش و فناوری
۲- تعیین راه حل‌های فناورانه مختلف برای حصول به شایستگی‌های فناورانه مورد نظر و تحلیل گلوگاه‌های آنها

۳- راهکاریابی فناورانه استراتژیک مرحله فرصت‌یابی فناورانه بایک پدیده ذهنی^۵ و یا عینی^۶ آغاز و سبب می‌شود تا سازمان‌های پژوهش و فناوری به فرصت‌های فناورانه در حوزه فعالیت و کسب و کار خود (صناعی مرتبط) خود آگاه گردد. این آگاهی در صورت اهمیت، در کانون توجه سازمان‌های پژوهش و فناوری جای گرفته و به موضوعات استراتژیک سازمان بدل می‌شوند. [۸] برای رسیدگی به آن موضوعات استراتژیک که غایت آنها حصول به حوزه‌های خاص شایستگی فناورانه است و باید به مسیرهای

فرصت‌های فناورانه استراتژیک آغاز می‌شود که یا طی فرایند توسعه از بین می‌روند و یا با رسیدن به آن فناوری و تجاری سازی آن به ثمر می‌رسد. این دوران هرچند می‌تواند کوتاه باشد ولی اغلب بسته به روش انتخاب شده برای حصول به فرصت، سالیان متمادی به طول می‌انجامد. [۹] با وجود

این، استراتژی برای ظهور، رشد و اثربخشی نیازمند "برنامه" است. هیچ سازمانی نمی‌تواند صرفاً با استراتژی اداره شود. برنامه‌ریزی، زیربنای اداره سازمان هاست. [۵]

رویکرد "استراتژی اثربخش" نگرشی است که علاوه بر روش‌های اجرایی به "دیدگامسازی" استراتژیک می‌پردازد. این نگرش تلاش دارد تا نشان دهد استراتژی تحول آفرین تنها در سایه یک مجاهده هوشیارانه می‌رساست. این هوشیاری و جهاد رامی‌بایستی باساز و کارهای "فرصت‌جویی فلورانه" و "راهکاریابی فناورانه" استراتژیک تحقق بخشید. در این رویکرد سازمان‌های پژوهش و فناوری به طور مستمر برای تشخیص فرصت‌های فناورانه استراتژیک به منظور پاسخ به چالش‌های صنعت تلاش می‌کنند. هرگاه این فرصت فناورانه درک شد، اجرای استراتژی برای به‌فعلیت رساندن منافع بالقوه نهفته در فرصت فناورانه آغاز می‌شود و در صورت موفقیت، سازمان پژوهش و فناوری رسالت خود را ایفا نموده است. [۸] [۱۰]

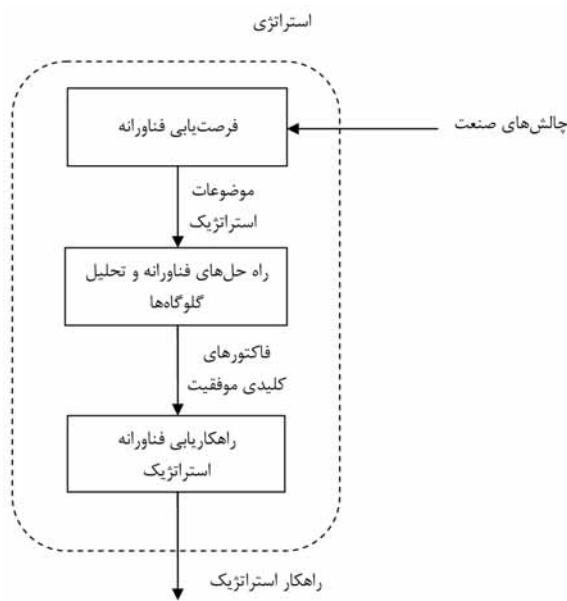
مهم درک این مفهوم است که پیشرانه استراتژی در سازمان‌های پژوهش و فناوری بخلاف برنامه، فرصت‌های فناورانه موجود در چالش‌های صنعت هستند؛ فرصت‌هایی که برای حمایت فناورانه و نوآورانه از صنعت برای پاسخ به چالش‌های صنعت شناسایی می‌شوند. در سازمان‌های پژوهش و فناوری فرصت‌های فناورانه درونمایه‌اصلی استراتژی هستند و بدون آن هیچ

است. بدین ترتیب مقایسه استراتژی با برنامه‌ریزی بلندمدت اصولاً امری بی‌معناست. برنامه‌ریزی یک فرایند است که با یک ترتیب منطقی و به صورت گام به گام اهداف مورد نظر را دنبال می‌کند در حالی که استراتژی اصولاً یک فرایند نیست. استراتژی با بروز فرصت‌ها معنا می‌باید و با از بین رفتن آنها معنای خود را از دست می‌دهد. هنگامی که اقدامات برمبنای پیش‌بینی آینده متکی است و اقدامات لازم برای تحقق آن در ابعاد زمانی متفاوت پنج ساله، سالیانه، فصلی و ماهیانه برآورد و تنظیم می‌شود، این کار یک برنامه‌ریزی است. حتی اگر عوامل مساعد و نامساعد موافق و مخالف داخل و خارج سازمان را تحت عنوانی مانند فرصت، تهدید، قوت و ضعف در جدولی نوشته و در برنامه‌ریزی لحاظ شده باشد. هنگامی که صرف‌نظر از آهنگ زمانی، صرفاً با درک یک "فرصت" حركتی برای تحقق منافع آن آغاز شود، اقدامات ماهیتاً یک استراتژی SWOT و BCG استفاده نشده باشد. گری هامل^۷ یک استراتئیست برجسته و مشاور شرکت نوکیا است. اوی معتقد است: "برنامه‌ریزی یک فرایند است و فرایندها نمی‌توانند استراتژی تولید کنند". وی کار خود در شرکت نوکیا را "راهبردی کردن" شرکت می‌داند و به شدت از اینکه آن را برنامه‌ریزی استراتژیک بخواند پرهیز دارد. بسیاری از نظریه‌پردازان برجسته استراتژی همچون مینتزنبرگ^۸ و کوئین^۹ نیز در ماهیت غیرفرایندی استراتژی با "هامل" هم نظر هستند. آنها استراتژی اثربخش را پدیده‌ای خود جوش می‌دانند و عمیقاً بر این نکته که فرایندها نمی‌توانند استراتژی تولید کنند تأکید دارد. [۵] استراتژی اثربخش در سازمان‌های پژوهش و فناوری با کشف

1. G. Hamel
2. Strategizing

3. H. Mintzberg
4. J.B Quinn

5. Subjective
6. Objective

شکل ۱- ساختار تحلیلی استراتژی در سازمان‌های پژوهش و فناوری [۵]. [۱۰]

که می‌تواند ذهنی و یا به صورت عینی باشد. [۱۰] فرصت در سازمان‌های پژوهش و فناوری، فرصت‌های فناورانه می‌باشد که برای پاسخگویی استراتژی با شناسایی یک فرصت فناورانه آغاز و به چالش‌های صنعت که نشأت گرفته از با حصول به شایستگی فناورانه مرتبط با آن^۱ در زمان مقرر و با بودجه قابل قبول، به طور موفق تحقق یافته است. در ادامه به طور تفصیلی به شرح هریک از این مراحل پرداخته می‌شود.

فرصت‌یابی فناورانه

فرصت در سازمان‌های پژوهش و فناوری چیست؟ به طور کلی فرصت برقراری شرایط خاصی است که در آن منفعت بالقوهای وجود دارد. این امر با فراهم شدن عوامل بروز منفعت به طور ناقص رخ می‌دهد، به نحوی که با کامل کردن این عوامل (کارکرد استراتژی) منافع مورد نظر فعلیت می‌یابد. فرصت‌ها چگونه درک می‌شوند؟ درک فرصت، فرایند پیچیده‌ای است

استراتژیک سازمان بدل شوند، راه حل‌های فناورانه مختلف (مسیرهای مختلف حصول) شناسایی می‌شود. [۹]

موضوعات استراتژیک در واقع حوزه‌های خاص شایستگی فناورانه هستند که در صورت تحقق، منافع کثیری را متوجه سازمان خواهند ساخت ولی تحقق این منافع معمولاً با موانعی همراه است. برخی از این موانع در دستیابی به منافع نهفته در فرصت‌های فناورانه نقش اساسی داشته و در عین حال مرتفع کردن آنها با پیچیدگی و دشواری همراه است. استراتژی برای دستیابی به منافع فرصت فناورانه می‌بایستی این موانع را مرتضیع سازد. تشخیص این موانع در مرحله تحلیل گلوگاه و رفع آن در مرحله "راهکاریابی فناورانه استراتژیک" انجام می‌شود. بدین ترتیب کارکرد اصلی استراتژی در سازمان‌های پژوهش و فناوری کشف فرصت فناورانه و رفع موانع دستیابی به منافع نهفته در آن با ارائه یک راهکار استراتژیک فناورانه می‌باشد. [۵] [۹] [۱۰]

تقریباً تمامی سازمان‌های پژوهش و فناوری موفق مهارت زیادی در حل مشکلات صنایع حوزه خود براساس ارائه راه حل‌های فناورانه دارند. اما اگر مشکل برای صنایع زمانی بروز پیدا کند که سازمان‌های پژوهش و فناوری آن را از قبل پیش‌بینی نکرده‌اند، آنگاه باید مهارت نشان دادن یک عکس العمل خوب و سریع را داشته باشند. در هر صورت این سازمان‌ها باید با یک رویکرد راهبردی با مسائل و چالش‌های نشان دادن صنایع حوزه خود مواجه شوند و با مهارت و ارائه راه حل‌های فناورانه آنها را حل نمایند. میزان موفقیت سازمان‌های پژوهش و فناوری به توانایی‌های مهارتی آنها در پیش‌بینی و مواجهه با چالش‌های آتی صنایع و سرعت بروز اکنشهای

1. Correspond

کار را تشکیل می‌دهد. گلوگاه‌های اصلی "در دستیابی به فناورانه مورد نیاز باید راه حل‌های سازمان پژوهش و فناوری را تعیین می‌کند. یک روش تحلیلی کمک می‌کند که موانع اجرای هر راه حل فناورانه (توسعه و دستیابی به فناوری) مشخص شود. برای تعیین گلوگاه‌های اصلی لازم است تا مراحل زیر گام به گام پیموده شود:

ابتدا باید عوامل مؤثر در تحقق منافع نهفته در فرصت فناورانه (شاپیستگی فناورانه) و روش‌های مختلف دستیابی و توسعه به فناوری مورد نظر شناسایی شود. این کار می‌تواند به روش‌های عینی الگوبرداری و اقتباس از دیگر فعالیت‌های مشابه و یا روش‌های مفهومی و ذهنی مدل سازی نظری، تمثیل، استقراء و حتی مکافشه صورت پذیرد. نتیجه این گام فهرستی از ملزمومات اساسی برای دستیابی به منافع نهفته در فرصت فناورانه استراتژیک است.

این فهرست به دو گروه " موجود و غیرموجود" تقسیم می‌شود. فهرست عوامل غیرموجود برحسب سهوالت دستیابی به دو زیر گروه تقسیم می‌شود. اگر عواملی که دستیابی به آنها برای سازمان به سادگی امکان پذیر است کنار گذاشته شوند فهرستی از گلوگاه‌ها بدست خواهد آمد. این فهرست حتی صرفنظر از مباحثت بعدی برای سازمان‌های پژوهش و فناوری ارزشمند است و می‌تواند محورهای اساسی سرمایه‌گذاری سازمان و یا مسیرهای اصلی و نودهای لازم برای شبکه‌سازی را نشان دهد. این شناخت، سازمان پژوهش و فناوری را کمک می‌کند تا بهترین راه ممکن برای دستیابی و توسعه فناوری مورد نظر را انتخاب و به تمرکز منابع بر "موضوعات و مسیرهای استراتژیک" بپردازد و این پیام اصلی استراتژی است. در دنیای مادی، محدودیت منابع

تصحیح و تکامل می‌یابند. پس از تعیین شایستگی‌های فناورانه مورد نیاز باید راه حل‌های فناورانه مختلف برای رسیدن به آنها تعیین گردد. پس از تعیین راه حل‌های فناورانه مختلف متصرور برای حصول به یک شایستگی فناورانه، باید روش اجرا یادستیابی به هریک از آن راه حل‌های فناورانه را بررسی نمود. روش‌های دستیابی به هر راه حل فناورانه طیفی را تشکیل می‌دهند که یک سوی آن انتقال فناوری خارجی و سوی دیگر آن خلق درون‌زای آن در سازمان‌های پژوهش و فناوری (ادغام عمودی) است. در میانه این طیف نیز انواع مشارکت‌ها و همکاری‌های فناورانه برای دستیابی به فناوری مورد نظر مطرح می‌شوند که از آن جمله می‌توان به پیمانهای کوتاه‌مدت و بلندمدت راهبردی و سرمایه‌گذاری مشترک اشاره نمود. [۱] [۸]

اجرای هر راه حل فناورانه و دستیابی به منافع نهفته در آن به ملزموماتی نیاز دارد. برخی از این ملزمومات در سازمان مهیا است و جزء توانمندی‌های فعلی اوست. برخی از توانمندی‌های موجود استراتژیک هستند. توانمندی‌های استراتژیک^۳ توانمندی‌های سازمان در رابطه با موانع اصلی است. توانمندی (نقاط قوت) در غیر موانع اصلی، "توانمندی استراتژیک" محسوب نمی‌شود زیرا دستیابی به آن برای همه امکان پذیر است. [۵]

برای به فعلیت رساندن منافع نهفته در هر راه حل فناورانه باید سایر ملزمومات آن نیز فراهم گردد. تأمین برخی از این کمبودها ساده و امکان‌پذیر است ولی برخی دیگر صعب‌الحصول هستند. این دسته آخر مهمترین موانع دستیابی سازمان‌های پژوهش و فناوری به اهداف فناورانه و منافع استراتژیک آن است و گلوگاه‌های اصلی

پدیده‌ها و چالش‌های مرتبط با صنعت و کسب و کار حوزه خود قرار دهند. حضور در محافل حرفه‌ای، حضور در نمایشگاه‌ها، سمینارهای تجاری و همایش‌های علمی و تخصصی و سایر محیط‌های پدیده‌ساز توصیه مؤثری برای فرصت‌یابی فناورانه است. استخراج "فرصت‌های فناورانه" از درون "پدیده‌های به وقوع پیوسته در فضای کسب و کار و چالش‌های صنعت" لازمه دیگر مرحله فرصت‌یابی فناورانه است. برای این امر ذهن محقق می‌باشد قابلیت تفسیر پدیده‌ها و شناسایی چالش‌ها و کشف فرصت‌های فناورانه نهفته در آن را دارا باشد و این امر مستلزم شناخت دقیق قواعد بازی در عرصه کسب و کار و صنعت و بازار است. بدون شناخت دقیق پارادایم صنعت، بازار و فناوری و قواعد بازی نمی‌توان پدیده‌ها را به درستی تفسیر کرد و فرصت‌های فناورانه آن را شناخت.

این مفاهیم نشان می‌دهد که فرصت‌های فناورانه در پدیده‌های به وقوع پیوسته در فضای کسب و کار نهفته‌اند و محقق می‌تواند بالا حظه عوامل محرك بازار و کسب و کار به عنوان "عامل تحریک ذهنی" به تفسیر پدیده‌ها پرداخته و پیام آنها را که "فرصت‌های فناورانه" است دریابد. هنگامی که فرصت فناورانه درک شد و منافع آن در حدی بود که سازمان پژوهش و فناوری در جهت دستیابی به آن انگیزه‌مند شود، گام بعدی آغاز خواهد شد. [۸] [۱۰]

تعیین راه حل‌های فناورانه مختلف و تحلیل گلوگاه‌ها

برای حصول به شایستگی‌های فناورانه مورد نظر راه حل‌های فناورانه^۱ مختلفی می‌تواند وجود داشته باشد. این راه حل‌های فناورانه از نوع راه حل‌های تکاملی^۲ هستند یعنی در طول زمان

1. Technological Paths or Technological Trajectories
2. Evolutionary Path

3. Strategic Capabilities

و فناوری متجلی می‌کند^۶ که اغلب نیازمند سطح بالایی از نوآوری می‌باشد.

پارادایم‌ها راهنمایی برای حل مسائل و یافتن شیوه توسعه فناوری می‌باشند و محقق در چارچوب پارادایم تفکر، ادراک و قضاوتشی می‌کند. پارادایم مجموعه‌ای از قواعد است که محدوده‌ای را مشخص کرده و نشان می‌دهد که برای موقوفیت در داخل این محدوده چگونه باید رفتار شود. پارادایم الگویی برای چگونگی حل مسائل ارائه می‌نماید. هر نوآوری فناورانه مؤثری که قواعد استراتژیک این نقش را برعهده دارد. پارادایم جدیدی را حاکم خواهد ساخت. این فناوری نوظهور بسیاری از قواعد را در هم خواهد ریخت.

بر اساس خاستگاه فرستاد فناورانه رویکردهای مختلفی برای تدوین راهکارهای فناورانه استراتژیک وجود دارد که می‌توان آنها را در چهار گروه دسته‌بندی کرد:

- راهکارهای فناورانه آگاهانه؛
- راهکارهای فناورانه خلاقانه؛
- راهکارهای فناورانه آینده‌منگر؛
- راهکارهای فناورانه آینده‌ساز.

راهکارهای فناورانه آینده‌ساز، قواعد پارادایم حاکم را در حوزه شایستگی فناورانه مورد نظر یا کسب و کار صنعت می‌شکند و قواعد حدیدی را جایگزین آن می‌کنند و لازمه پیشتری در صحنه توسعه و عرضه فناوری، انتخاب راهکارهای فناورانه آینده‌ساز است.

فرستادی فناورانه، تحلیل گلگاهها و راهکاریابی فناورانه استراتژیک، سه مرحله اصلی تکوین استراتژی در سازمان‌های پژوهش و فناوری و رسیدن به راهکارهای اثربخش استراتژیک است ولی کار در اینجا به پایان نمی‌رسد. [۵] [۶] [۸]

1. Mismatching

2. Matching

3. Strategic Solution

استراتژیک در سازمان‌های پژوهش و فناوری و نیازمندی‌های اجرای یک راه حل فناورانه و قواعد رقابت در حیطه توسعه فناوری مورد نظر است.

آنچه نیازمندی‌های اجرای یک راه حل فناورانه و قواعد رقابت در حیطه توسعه فناوری مورد نظر، توانمندی‌هایی را برای دستیابی به منافع استراتژیک آن فناوری تعیین می‌کنند که سازمان پژوهش و فناوری فاقد آن است گلگاهها شکل می‌گیرند. دستیابی به منافع استراتژیک فناوری در گرو سازگاری^۷ بین نیازمندی‌ها، قواعد و توانمندی‌ها^۸ است و "راهکاریابی فناورانه استراتژیک" این نقش را برعهده دارد. راهکاریابی فناورانه استراتژیک به دو صورت میسر می‌گردد:

الف - سازگار کردن توانمندی‌ها با نیازمندی‌ها و قواعد:

در این رویکرد سازمان پژوهش و فناوری توسعه توانمندی‌های خود را بر اساس نیازمندی‌های اجرای راه حل فناورانه مورد نظر (نیازمندی‌های توسعه فناوری) و قواعد رقابت در حیطه راه حل فناورانه مورد نظر دنبال کرده و راهکار فناورانه استراتژیک^۹ در این راستا انتخاب می‌شود. این رویکرد "قاعده روی"^{۱۰} خوانده می‌شود زیرا راهکار فناورانه استراتژیک در فضای قواعد حاکم جستجو می‌شود.

ب - سازگار کردن قواعد و نیازمندی‌ها با توانمندی‌ها:

در این رویکرد سازمان پژوهش و فناوری به جای قاعده روی، "قاعده شکنی" یا "قاعده‌گذاری"^{۱۱} کرده و تلاش می‌کند تا راه حل فناورانه متناسب با توانمندی‌های خود را بر عرصه رقابت در حیطه راه حل فناورانه مورد نظر حاکم سازد. این کار پیچیده است ولی در عمل بسیار کارساز است و اوج اثربخشی استراتژیک را برای سازمان پژوهش

یک واقعیت غیرقابل انکار است و صرف منابع محدود برای موضوعات غیراصلی و مسیرهای ناکارا، نتیجه‌های جز واگذار کردن میدان رقابت به رقبایی که منابع خود را متوجه موضوعات اصلی کرده‌اند. ندارد. [۶] [۸]

گستره و پیچیدگی رو به رشد موجود در عرصه توسعه فناوری و نیازمندی‌های فناورانه صنعت در دنیای رقبایی امروز به گونه‌ای است که هیچ سازمان پژوهش و فناوری به صورت منفرد نمی‌تواند نیازهای فناورانه و نوآورانه صنعت را برای رقابت‌پذیری فراهم نماید و در واقع کلیه منابع مورد نیاز برای ایفای کامل مأموریت خود را به صورت منفرد ندارد. محدودیت منابع، پرسنل، امکانات و ویژگی‌های خاص برخی چالش‌های صنعت نظیر چند بعدی بودن آنها ایجاب می‌کند

که سازمان‌های پژوهش و فناوری با همکاری و هماهنگی هم فعالیت نمایند. حتی در صورت وجود بودجه و امکانات کافی هیچ سازمان پژوهش و فناوری منفرد نمی‌تواند و نباید از طریق بزرگ کردن خود همه خواسته‌های مشتریان را برآورده نماید. زیرا در این صورت هماهنگی‌های درون سازمانی به شدت پیچیده و پرهزینه خواهد شد.

این روابط بین سازمانی موجب شکل‌گیری ابرشبکه‌هایی می‌شود که در آن سیستم‌های سازمانی برای تبادل اطلاعات و منابع بهم می‌پیوندند و همکاری‌های لازم را با یکدیگر ایجاد می‌کنند. بنابراین گسترش همکاری‌های بین سازمانی و به تبع آن شکل‌گیری شبکه‌های همکاری از الزامات کسب و کار سازمان‌های پژوهش و فناوری امروزی است. [۲]

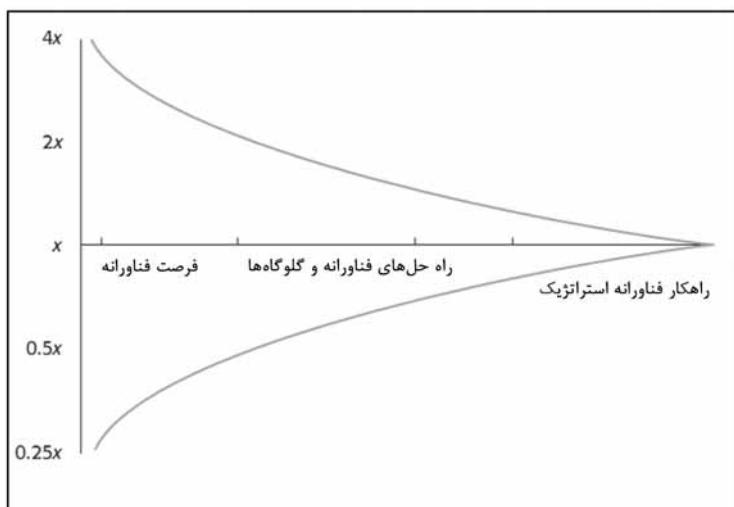
راهکاریابی فناورانه استراتژیک

گلگاه‌ها حاصل عدم انطباق^{۱۲} توانمندی‌های

۶- استراتژی‌های قاعده‌شکنی موتوریزین نوع استراتژی رقبایی هستند. زیرا این استراتژی‌ها با تغییر پارادایم حاکم (قواعد حاکم) رقیب را به موقعیت صفر پارادایم جدید بازگشت می‌دهند.

4. Rule- Following

5. Rule-Setting

شکل ۲- فرایند تکوین راهکار فناورانه استراتژیک (استراتژی) با بهبود در ابعاد منافع و قطعیت فرست فناورانه [۵] [۱۰]

شده‌اند و ابعاد مهمی از رفتار استراتژی را در سازمان‌های پژوهش و فناوری بیان می‌دارند. این رویکرد به جای یک دستورالعمل، یک نگرش استراتژیک و خطوط راهنمایی برای بهره‌گیری از این نگرش ارائه می‌کند. بر این اساس مدیریت راهبردی در سازمان‌های پژوهش و فناوری شامل رسیک‌پذیری آنها و حداقل منافع قابل قبول برای آنها و گذشت زمان که شرایط را تغییر می‌دهد نقطه پایان این دوره تکوین را تعیین می‌کند. در این نقطه، راهکار فناورانه استراتژیک یا اجرا می‌شود و یا به کنار نهاده می‌شود و جستجو برای فرست فناورانه دیگر و راهکار فناورانه استراتژیک دیگری آغاز می‌گردد. [۵]

سه رکن اصلی است:
- فرست یابی فناورانه: انتخاب ایده‌های فناورانه‌ی که به اندازه کافی پتانسیل تجاری‌سازی (رسیدن به بازار) را دارند.

- تعیین راهحل‌های فناورانه مختلف و تحلیل گلوگاه‌ها: تدوین مسیرهای مختلف رسیدن به شایستگی فناورانه (مرتبط با چالش) مورد نظر و تحلیل گلوگاه‌های هر یک از آنها:

بهینه‌سازی و تضمیم‌گیری ارائه می‌گردد. در سازمان‌های پژوهش و فناوری، رصد فضای حاکم در زمینه فناوری‌های روز را می‌توان اولین کام در تعیین اولویت‌های تحقیقاتی دانست. چراکه تنها نگاه رقبا و محیط رقابتی یک فناوری جمع‌آوری شده و میسر با خواهد و طبقیندی مجموعه اطلاعات، سعی می‌شود تحلیل کارآمد و مفیدی برای تضمیم‌گیری در زمینه آن انتخاب، توسعه و تجارتی‌سازی آن فناوری استخراج شود. این مجموعه اطلاعات و تحلیل‌ها به طور مستمر به دیران و تضمیم گیران اصلی سازمان جهت

تکوین (اهکار فناورانه استراتژیک (استراتژی) در سازمان پژوهش و فناوری

هیچ فرصت فناورانه‌ای وجود ندارد که در کنار خود "راهحل‌های فناورانه، گلوگاهها" و در نتیجه "راهکار فناورانه استراتژیک" را به همراه نداشته باشد. این سه اجزای اصلی استراتژی در سازمان‌های پژوهش و فناوری هستند که به همراه هم مفهوم می‌باشد. همان ابتدا که فرصتی فناورانه تشخیص داده می‌شود، بدون تردید راهحل‌های فناورانه‌ای نیز برای کسب منافع آن متصور است. تفاوت آنچه در ابتدای امر به عنوان "تشخیص فرصت فناورانه" تلقی می‌شود آنچه در انتهای به عنوان "راهکار فناورانه استراتژیک" به شمار می‌آید، در میزان منافع و قطعیت آن است. در بدین امر، میزان منافع و قطعیت منافع کمتر از آن است که مبنای اقدامات اجرایی برای "توسعه فناوری" قرار گیرد و از سویی بیشتر از آن است که بتواند به فراموشی سپرده شود. مطابق شکل ۲ آنچه این حالت اولیه استراتژی را به راهکار فناورانه استراتژیک می‌رساند، توسعه آن در ابعاد "قطعیت" است. [۵] [۱۰]

برای این روند تکوینی به طور مکرر گلوگاه‌ها، راهکارهای فناورانه و حتی فرصت فناورانه مورد بازنگری قرار می‌گیرد و در ابعاد منافع و قطعیت بهبود می‌باید تا به حداقل قابل قبول برای اجرا برسد. این موضوع از طریق هوشمندی فناورانه رقابتی^۱ به اجرا در می‌آید. خصوصیات این رفتار تاحدی‌زیادی به خصوصیات مدیران و تصمیم‌گیران در سازمان‌های پژوهش و فناوری بستگی دارد.

جمع‌بندی و نتیجه‌گیری

با توجه به بنای این الگو بر شناسایی فرصت فناورانه، این رویکرد به استراتژی در سازمان‌های پژوهش و فناوری اثربخش است. در این رویکرد مفاهیم اصلی استراتژی در سازمان‌های پژوهش و فناوری به الگوهای تحلیلی و کارکردی تبدیل

1. Competitive Technological Intelligence

هوشمندی رقابتی فناورانه: پایش هوشمندی یا هوشمندی رقابتی فناورانه به عنوان یک ابزار کارآمد مدیریت و سیاست‌گذاری در خدمت فرایند تضمیم‌گیری و مدیریت فناوری در سازمان‌هاست. خصوصاً برای سازمان‌های پژوهش و فناوری که مأموریت توسعه فناوری را بر عهده دارند، این ابزار از اهمیت و کاربرد دو چندانی برخوردار است. اصولاً فرایند هوشمندی رقابتی فناورانه به صورت

References

- Rush, H., Arnold, E., Bessant, J., Hobday, M., (1997), "Strategies for Best Practice in Research and Technology Institutes", WAITRO.
- Thuriaux-Alemán, B., Webster, P., Eagar R., Ku, B., (2010), "Research & Technology Institutes Meeting the Challenges of the Post-Recession World", Arthur D. Little's London office.
- Amini, F., Mehri, A., (2004). "Developing a suitable model for strategy formulation in research organizations, case study Jahade-Keshavarzi research institute", 3rd International Management Conference, Teheran.
- Mantere, S., Aula, P., (2004), "Stories of Strategy Failure", Unpublished paper, http://www.strada.tkk.fi/documents/Mantere_Aula_2004.pdf
- Kiani, G.R., Ghaffarian V., (2000), "Effective Strategy", Tadbir Journal, No 110.
- Edet Nsa L., (2003), "An analysis of the management of research and technology organizations in Nigeria", (Ph. D) thesis Clements University
- Lansley, P., (2010), "Strategic challenges for the organization of building research", Unpublished paper, Department of Construction Management and Engineering, The University of Reading, United Kingdom.
- Kiani, G.R., Ghaffarian V., (2001), "Effective Strategy", Fara Management Publishing, Tehran, Iran.
- Bozeman, B., Rogers, J., (2002), "Strategic Management of Government-sponsored R&D Portfolios: Lessons from Office of Basic Energy Sciences Projects". <http://www.ncste.or>. (2002).
- Mc Dougall, J., Kramers, J., Ladd, J. (1996), "Strategic Management Tools for Leading RTOs in Transformation". Proceedings for International Seminar on Best Practices for Collaboration between RTOs and SMEs.

1. Key Technological Challenges
2. Rapid Technological Change
3. Technological Paths

هیچکس از گلوباه خوشش نمی‌آید. ولی گلوباهها حافظ "منافع" به صورت بالقوه هستند. این منافع از آن کسانی است که کلید طلاibi آن را کشف کنند. به طور کلی استراتژی سازمانی تعیین می‌کند که سازمان می‌خواهد در آینده به چه سمتی برود و چگونگی رسیدن به آن را ترسیم کنند. فلسفه استراتژی در سازمان‌های پژوهش و فناوری نشان می‌دهد که درونمایه اصلی استراتژی، تشخیص فرصت‌های فناورانه اصلی و تمرکز منابع در جهت تحقق منافع نهفته در آنهاست. فلسفه استراتژی در سازمان‌های پژوهش و فناوری نشان می‌دهد که درونمایه اصلی استراتژی در سازمان‌های پژوهش و فناوری، فرصت‌های فناورانه هستند. بدون شناخت فرصت‌های فناورانه استراتژیک، منافع استراتژیک در کار نخواهد بود. "فرصت فناورانه" در شکل‌گیری استراتژی یک نقش اساسی ایفا می‌کند. سازمان‌های پژوهش و فناوری نه تنها می‌بایستی فرصت‌های فناورانه را کشف کنند، بلکه باید با توسعه توانمندی‌های خود فرصت‌های فناورانه بالقوه را برای خود به فرصت‌های فناورانه بالفعل تبدیل نمایند. فرصت فناورانه در یک سازمان پژوهش و فناوری نقطه آغاز برای حرکت به سوی یک شایستگی فناورانه است که برای پاسخ به چالش‌های صنعت و ارتقاء توانمندی‌های فناورانه و نوآورانه صنعت مورد استفاده قرار می‌گیرد. برای دستیابی به یک شایستگی فناورانه ممکن است راه حل‌های (گزینه‌های) فناورانه مختلفی وجود داشته باشد که هر یک از آنها می‌تواند به عنوان یک راهکار فناورانه استراتژیک شناسایی و تعیین گردند. موانع فراهم شدن این عوامل گلوباهای استراتژی را تشکیل می‌دهند و کارکرد اصلی راهکارهای فناورانه استراتژیک مزتفع کردن آنهاست. هنگامی که گلوباهای مرتفع شوند، منافع بالقوه نهفته در فرصت فناورانه به فعلیت می‌رسند.